

بررسی تداخل زبانی- فرهنگی در کاربرد پایدارهای مقایسه‌ای

علیرضا ولی‌پور*

استاد گروه زبان روسی دانشگاه تهران،
تهران، ایران

شلیل ابراهیم شریفی**

دکتری آموزش زبان روسی، دانشگاه تهران،
تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۹۷/۰۲/۲۲، تاریخ تصویب: ۹۷/۱۱/۱۰، تاریخ چاپ: فروردین ۱۳۹۸)

چکیده

توجه به فرهنگ محور بودن زبان، یکی از نکات کلیدی در آموزش زبان خارجی است. نقش زبان در انتقال فرهنگ آنچنان آشکار است که هیچ زبانی بدون فرهنگ، نمی‌تواند پایدار باشد. زبان و فرهنگ به هم وابسته‌اند و تووانایی هر زبان‌آموز در یادگیری زبان، به سطح آگاهی و تسلط وی بر فرهنگ وابسته است. بی‌توجهی به فاکتورهای فرهنگی زبان، بروز خطاها زبان‌شناسی را درپی دارد. پایدارهای مقایسه‌ای لایه‌ای پرکاربرد در سطح اصطلاحات و تعبیرات زبان‌اند و آینه‌تمام‌نمای اندیشه‌ورزی و شناخت گویشوران زبان و رمزینه‌های فرهنگی‌اند. بی‌توجهی به این لایه زایا و پرکاربرد زبانی و رمزینه‌های فرهنگی تعریف شده در آن‌ها باعث ایجاد تداخل زبانی- فرهنگی خواهد شد. در این مقاله سعی شده است با استفاده از روش مقایسه‌ای- تحلیلی و طراحی یک آزمون، میزان آشنازی دانشجویان ایرانی رشته زبان روسی را در شناخت این واحدهای زبانی و تسلط بر آن‌ها بررسی و بر اساس نتایج به دست آمده، راهکارهایی ارائه شود.

واژه‌های کلیدی: زبانشناسی فرهنگی، تداخل زبانی- فرهنگی، رمزینه فرهنگی، پایدار مقایسه‌ای، معیار- نماد، زبان فارسی، زبان روسی.

* E-mail: alreva@ut.ac.ir: نویسنده مسئول

** E-mail: shler_sharifi@yahoo.com

۱- رمزینه‌های فرهنگی و مفهوم تداخل زبانی-فرهنگی

رابطه زبان و فرهنگ بسیار نزدیک و در عین حال بسیار پیچیده است. رابطه متقابل زبان و فرهنگ یکی از اصلی‌ترین مسائل مورد توجه زبان‌شناسان از قرن نوزده (یاکوب گریم، راسک راسموس، ویلهلم همبولت، الکساندر پاتبیا) تا کنون بوده است. بر پایه همین رابطه، در سال‌های پایانی قرن ۲۰، شاخه جدیدی در زبان‌شناسی به نام زبان‌شناسی فرهنگی^۱ به وجود آمد که موضوع مورد مطالعه آن بررسی ارتباط متقابل زبان و فرهنگ و تفسیر این ارتباط است. تفکر قبل از هر چیز با واقعیت (جهان درون و بیرون) در ارتباط است و زبان، ابزار بیان فکر و اندیشه از راه برقراری ارتباط است. زبان در عین حال، اصلی‌ترین ابزار انتقال فرهنگ میان نسل‌های مختلف بشر است. زبان و فرهنگ، دو مقوله کاملاً به هم پیوسته‌اند. زبان ابزار اصلی یادگیری فرهنگ و طرز فکر ملی است و فرهنگ هم موجودیت خود را در زبان به عنوان یکی از مهم‌ترین سامانه‌های نشانه‌شناسی پیدا می‌کند. زبان‌شناسی فرهنگی، زبان را به عنوان پدیده‌ای فرهنگی بررسی می‌کند. از دیدگاه زبان‌شناسی فرهنگی، زبان نماینده طرز فکر خاص ملی^۲ است که توسط آن جهان‌بینی خاص هر ملت منعکس می‌شود. زبان نه تنها با فرهنگ در ارتباط است، بلکه در آن رشد می‌کند و آن را بیان می‌کند. زبان هم‌زمان هم ابزار تفکر، رشد و نگهداری فرهنگ و هم بخشی از آن است، چون به کمک آن واقعیت‌ها و مفاهیم مادی و معنوی فرهنگی پدیدار می‌شوند. زمانی که نشانه‌های زبانی به عنوان حاملان و انعکاس‌دهنگان طرز فکر قومی و ملی عمل می‌کنند، تبدیل به رمزینه‌های فرهنگی می‌شوند. و.و. کراسنیخ رمزینه‌فرهنگی را این‌چنین تعریف می‌کند: «رمزینه‌فرهنگی، شبکه‌ای^۳ است که فرهنگ بر روی جهان پیرامون می‌کشد، آن را تقسیم‌بندی و طبقه‌بندی می‌کند، ساختار آن را شکل می‌دهد و آن را ارزیابی می‌کند» (کراسنیخ و.و. ۲۰۰۲: ۲۳۲). به نظر و.ای. شاخوفسکی رمزینه‌های فرهنگی «شامل تصویر قومی از جهان، جهان‌بینی و نگرش زبانی-ملی‌اند که بر پایه تاریخ، کلیشه‌ها، سنت‌ها، رفتارها، مقیاس ارزیابی و ارزش‌های فرهنگی آن جامعه شکل گرفته‌اند. اجزای رمزینه‌های فرهنگی توسط نشانه‌های شناختی، زبانی یا مادی(شیئی) تعیین می‌شوند، زیرا رمزینه‌فرهنگی آمیزه‌ای است از اطلاعات و دانش مربوط به مردم، زبان و قواعد استفاده از آن» (شاخوفسکی و.ای.، ۲۰۰۸: ۱۱۸). اصطلاح رمزینه‌های فرهنگی ما را به اصطلاح جدید و بسیار مهم در گستره مطالعات زبان‌شناسی فرهنگی پیوند می‌دهد که عبارت است از: تصویر

1. лингвокультурология

2. национальный менталитет

3. сетка

زبانی جهان^۱. در تعریف تصویر زبانی جهان، به گفته آلفینکو استناد می‌کنیم که می‌گوید: «تصویر زبانی جهان عبارت از ثبت تصویر جهان به کمک ابزارهای زبانی در ذهن گویشوران است. تصویر زبانی جهان، دانش افراد از جهان است که در تمام سطوح زبانی (لغوی، دستوری، اصطلاحات و تعبیرات) ثبت شده است. این رفتار بطور کامل با شناخت قومی- زبانی جهان مرتبط است» (آلفینکو ن.ف، ۲۰۱۰: ۱۰۲).

هر کس، آگاهانه و یا غیر آگاهانه، حامل یک فرهنگ و سنت خاص است، ولی رفتارهای خود را با سامانه کلی رفتارهای فرهنگی- اجتماعی پیوند داده است. انسان‌ها پیوسته در حال ارتباط با یکدیگراند و در اثنای این ارتباطات، فرهنگ ملی در هم‌کنشی با دیگر فرهنگ‌ها قرار می‌گیرد. در برخوردها و مناسبات میان فرهنگی محتوى و نتیجه هم‌کنشی تا حد زیادی به توانایی شرکت‌کنندگان در فهم یکدیگر بستگی دارد که این مهم، با در نظر گرفتن فرهنگ قومی هر یک از طرفین، امکان‌پذیر است. «در فرهنگ‌شناسی این‌گونه مناسبات میان فرهنگ‌های مختلف را، مناسبات میان فرهنگی^۲ می‌نامند که به معنی گونه‌های ریختی و صورت‌های هم‌کنشی و روابط انجام‌شده میان نمایندگان دو یا چند فرهنگ می‌باشد» (سادو خین آ.پ، ۲۰۰۳: ۱۱۶). لازمه به کارگیری زبان در گفتمان‌های متناسب و ایجاد ارتباط صحیح بین فرهنگی، آشنا بودن به پیام‌ها و فرایام‌های فرهنگی است، چراکه شیوه درک و فهم رمزینه‌های فرهنگی از سوی شرکت‌کنندگان در یک گفتمان پر نوع، ریخت و نتیجه ارتباط تأثیر می‌گذارد.

بحث نقش عناصر فرهنگی و ارتباط آن‌ها با آموزش زبان خارجی در سال‌های اخیر توجه بسیاری از محققان آموزش زبان را به خود جلب کرده است. وارابیف از صاحب نظران زبان‌شناسی فرهنگی روسیه، اصلاح توانش و مهارت فرهنگی- زبانی^۳ را مطرح و آن را چنین تعریف می‌کند: «مجموعه اطلاعات فرهنگی مندرج در هر زبان» (وارابیف، ۱۹۹۷: ۵۶). این اطلاعات برای برقراری رابطه کلامی و نوشتاری بسیار حائز اهمیت‌اند و نقض آن‌ها از نظر گویشوران زبان، رفتار نامناسب به حساب می‌آید. بدون در نظر گرفتن فرهنگ نمی‌توان انتظار داشت آموزش زبان خارجی موفقیت‌آمیز باشد. در حقیقت فرهنگ، بخش مهمی از نیاز آموزشی است.

1. языковая картина мира

2. межкультурная коммуникация

3. лингвокультурная компетенция

تداخل پدیده‌ای است که در مناسبات زبانی رخ می‌دهد. آ.و. وینوگرادف تداخل زبانی را چنین تعریف می‌کند: " تداخل عبارت است از هم‌کنشی‌های متقابل میان سامانه‌های زبانی در شرایط دوزبانگی که در هنگام برقراری روابط زبانی، یا یادگیری زبان غیرمادری، به صورت انحراف از قواعد و سامانه زبان دوم تحت تأثیر زبان مادری رخ می‌دهد" (دانشنامه زبان‌شناختی، ۱۹۹۰: ۱۶۸). اما تداخل می‌تواند نه تنها زبانی باشد، یعنی انحراف از اصول و قواعد صرفی، نحوی، آوازی، سبکی و لغوی زبان دوم متأثر از زبان مادری باشد، بلکه می‌تواند از عوامل فرهنگی و فرازبانی نیز تأثیر پذیرد. در چنین مواردی است که در زبان‌شناختی فرهنگی از اصطلاح تداخل زبانی-فرهنگی^۱ استفاده می‌شود. «تداخل زبانی-فرهنگی در نتیجه عدم مطابقت یا همپوشانی برخی رمزینه‌های فرهنگی بر رمزینه‌های دیگر و همچنین فقدان کامل یا جزئی در زمینه مفاهیم فرهنگی در زبان‌ها رخ می‌دهد» (تیماچایف پ.و.، ۲۰۰۵: ۳). این نوع تداخل، هم مضامین زبانی و هم مضامین فرهنگی را پوشش می‌دهد، به عبارت دیگر، عناصر و واحدهای زبانی که حاملان فرهنگی یا رمزینه‌های فرهنگی به حساب می‌آیند، می‌توانند زمینه‌ساز بروز این نوع تداخل در مناسبات زبانی میان فرهنگی باشند. تداخل زبانی-فرهنگی «پدیدۀ چالش‌برانگیزی است که به‌سبب جایگزینی مفاهیم فرهنگی ای که در زبان مادری وجود ندارند یا به صورت متفاوتی وجود دارند، از جمله عدم فهم درست آن‌ها، عدم آشنایی با آن‌ها و یا درک و تفسیر غلط آن‌ها در مناسبات زبانی بروز می‌نمایند» (پولویاختووا س.و.، ۲۰۱۲: ۲۰۱۱).

به گفته بریدیچفسکی آ.ل. امروزه یکی از مهمترین نقش‌های اصول و روش‌های آموزش زبان خارجی، توسعه و رشد توانایی‌ها و مهارت غلبه بر تداخل زبانی-فرهنگی است (۲۰۱۱: ۹) چون بطور اساسی، هدف اصلی از یادگیری زبان خارجی، برقراری مناسبات زبانی و فهم متقابل گویشوران زبان‌های غیرمادری است و در فرایند آموزش و یادگیری و کاربرد عملی زبان خارجی برخورد با تداخل زبانی-فرهنگی اجتناب‌ناپذیر است. آموزش فرهنگ در یادگیری زبان خارجی و کاربرد متناسب آن در بافت‌های مختلف، نه تنها مؤثر، بلکه در مواردی گریزناپذیر است. همان‌طور که گفته شد، لازمه ایجاد یک ارتباط صحیح بین فرهنگی، آشنایی با پیام‌ها و فرایام‌های فرهنگی است. نمی‌توان انتظار داشت که آموزش فرهنگ به صورت خودکار طی فرایند آموزش زبان صورت گیرد، بلکه این آموزه باید آگاهانه رخ دهد و با شناخت، بررسی و رمزگشایی کلیشه‌ها و رمزینه‌های فرهنگی همراه باشد.

۲- پایدارهای مقایسه‌ای به مثابه رمزینه‌های فرهنگی

طرز فکر، نگرش و جهانبینی هر قومیتی از طریق محتواهای نمادین به زبان آن قوم وارد می‌شود. لایه اصطلاحات و تعبیرات، یا امثال زبان، مهمترین لایه زبانی از حیث وجود حاملان یا رمزینه‌های فرهنگی است. واحدهای تمثیلی، در معنا و محتواهای خود حامل فرایند طولانی رشد و توسعه فرهنگ اقوامند که درون آن‌ها ثبت و درج شده و از نسلی به نسل دیگر منتقل شده‌اند. کلیشه‌ها^۱، معیارها^۲، کهن‌الگوها^۳ و نظایر آن‌ها از انواع نشانه‌های زبانی اند که در قالب رمزینه‌های فرهنگی وظیفه انتقال فرهنگ از طریق زبان را به عهده دارند..

مقایسه، پدیده‌ای شناختی و جزو جهانی‌های ذهن است. در همه زبان‌ها، واحدهای مقایسه‌ای وجود دارند، اما همه این واحدها بار ارزشی فرهنگی یکسانی نیستند. منظور از واحدهای مقایسه‌ای گروه‌واژه‌های مقایسه‌ای است، یعنی گروه‌واژه‌هایی که به کمک حروف اضافه تشبیه‌ی ساخته می‌شوند، برای مثال: مانند شیر شجاع، مانند عقاب تیزیین، مانند سرو رعنایا. واحدهای مقایسه‌ای طبق تقسیم‌بندی آکولتیسف به دو دسته تقسیم می‌شوند: «گروه‌واژه‌های مقایسه‌ای آزاد که ماهیت فردی و خلاقانه دارند. این گروه‌واژه‌ها از دیدگاه حاملان و رمزینه‌های فرهنگی بار ارزشی فرهنگی چندانی ندارند، هرچند می‌توانند به مرور زمان توسط مردم پذیرفته شده و وارد گفتار گویشوران آن زبان شوند و سرانجام، به عنوان گروه‌واژه‌های مقایسه‌ای پایدار یا ثابت ثبت شوند. واحدهای مقایسه‌ای دسته دوم، گروه‌واژه‌های مقایسه‌ای ثابت یا پایدارند (که در ادامه پایدارهای مقایسه‌ای^۴ نامیده می‌شوند). آن‌ها نتیجه و عصارة تفکر و نگرش نسل‌های گذشته هر ملت‌اند که در زبان ضبط و ثبت شده‌اند و آینه تمام‌نمای طرز فکر و هویت ملی بشمار می‌آیند» (آکولتیسف و آم، ۲۰۰۱: ۵).

پایدارهای مقایسه‌ای، لایه‌ای از امثال بشمار می‌آیند. رویزنزون ال.ای. و رویزنزون اس.ای. باور دارند که حتی «در پایدارهای مقایسه‌ای، ویژگی‌ها و شیوه زندگی گویشوران زبان‌ها، به مراتب بیشتر از سایر اقسام و لایه‌های امثال منعکس می‌شود» (رویزنزون ال.ای.، رویزنزون اس.ای.، ۱۹۶۷: ۱۱۰).

1. стереотип

2. эталон

3. архетип

4. устойчивые сравнения

اصلی‌ترین عامل اهمیت پایدارهای مقایسه‌ای از حیث فرهنگ‌شناختی معیار^۱ یا به عبارت بهتر معیار-نماد^۲ (یعنی معیاری که حالت نمادین دارد) گزینش شده برای توصیف و قایع، رفتارها، حالات و غیره در زبان‌های مختلف است. معیار، در لغت به معنای ابزار اندازه‌گیری یا وسیله‌سنجه است و نماد تصویر ثابتی است که با یک مفهوم ثابت گره‌خورده است. معیار-نمادها نه تنها نگرش قومی و ملی^۳، بلکه حتی چگونگی فهم جهان^۴ توسط هر ملت را نیز منعکس می‌کنند، زیرا نتیجه شیوه خاص اندازه‌گیری جهان توسط هر قومیت‌اند. به عنوان مثال، در زبان فارسی میزان احساس انتظار دلنشیں با معیار-نماد «مثل گوش روزه دار به الله اکبر» سنجه‌ده و توصیف می‌شود. استفاده از این معیار گویای اطلاعات زیادی است که ریشه در فرهنگ ایرانی اسلامی دارد یا برای مثال، در زبان روسی از معیار-نماد «مثل پلوشکین» برای سنجه و توصیف پستی و فرمومایگی استفاده می‌شود که اشاره به یکی از شخصیت‌های مشهور داستان نفوس مرده گوگول دارد. بطور اصولی عناصر و مفاهیمی که وارد ساختار پایدارهای مقایسه‌ای شده‌اند، جزو مسائلی بوده‌اند که در فرهنگ مربوطه دارای بار ارزشی بیشتری بوده‌اند (مثبت یا منفی)، بنابراین، از این طریق در زبان درج و حفظ شده‌اند. اسامی خاص (مثل کریم شیره‌ای، как "مثل سیسرون")، اسامی شخصیت‌ها و قهرمانان تاریخی و ملی (مثل رستم، как "مثل شاه سلیمان") شخصیت‌های داستانی و فولکلور (مثل خاله خمیره، как Кощея "کاشچی فناناپذیر") و باورهای مذهبی (مثل دیو از لا حول می‌گریزد، «مثل دعای ربانی») در قالب معیار-نماد وارد ساختار پایدارهای مقایسه‌ای شده‌اند.

۳- آزمودن تداخل زبانی- فرهنگی در استفاده از پایدارهای مقایسه‌ای

رنگ قومی و ملی پایدارهای مقایسه‌ای، قبل از هر چیز، در هنگام مقایسه این واحدهای زبانی در زبان‌های مختلف نمایان می‌شود. وجود معیار-نمادهای متفاوت برای توصیف یک عمل، حالت یا ویژگی یکسان (برای مثال، توصیف حالت یکهو سروکله کسی یا چیزی پیدا

1. эталон

2. образ-эталон

3. национальное мировидение

4. национальное миропонимание

شدن در زبان فارسی- مثل اجل معلق، در زبان روسی- *как лист перед травой*- "مانند برگ در مقابل سبزه‌ها سر برآوردن"؛ در زبان فارسی- مثل جوجه لرزیدن، در روسی- *дрожать как заяц* "مثل خرگوش لرزیدن"؛ در فارسی- سالم و تنومند مثل فیل، در روسی- *здоровыи как лошасть* "مثل اسب سالم و سرحال" و غیره) و یا حتی وجود سوژه‌های متفاوتی که مبنای مقایسه و ارزیابی قرار گرفته‌اند (برای مثال؛ پایدارهای مقایسه‌ای *смотреть как кролик на удава* به بی‌آ، و *как на исповедь* "انگار اعتراف می‌کند" برای توصیف نگاه پر از ترس و حرفی که از روی صداقت گفته می‌شود بکار می‌روند، در حالی که در زبان فارسی پایدار مقایسه‌ای برای توصیف این دو حالت وجود ندارد^۱؛ یا در زبان فارسی پایدار مقایسه‌ای "مثل خروس بی محل" برای توصیف سخنی که نابجا گفته می‌شود، بکار می‌رود در حالی که در زبان روسی برای توصیف این حالت پایدار مقایسه‌ای وجود ندارد) گواه تفاوت نگرش و طرز فکر اقوام مختلف است. پایدارهای مقایسه‌ای لایه‌ای بسیار پرکاربرد ، بیویژه در گفتارند که در صورت عدم شناخت کافی نسبت به آن‌ها بروز تداخل زبانی- فرهنگی حتمی است.

برای آزمودن صحت این فرضیه، نگارنده‌گان این مقاله آزمونی عملی ترتیب دادند تا واکنش دانشجویان ایرانی رشتۀ زبان روسی را نسبت به پایدارهای مقایسه‌ای آن زبان بسنجند. برای این آزمون یک کلاس ۱۳ نفری از دانشجویان کارشناسی ارشد زبان روسی دانشگاه تهران انتخاب شد. همه این دانشجویان، دورۀ کارشناسی زبان روسی و واحدهای درس اصطلاحات و تعبیرات را گذرانده‌اند. آزمون به‌این صورت برگزار شد که فهرستی شامل ۵۲ پایدار مقایسه‌ای زبان روسی تنظیم و میان شرکت‌کنندگان توزیع شد. در این فهرست ۵۲ موردی، جای معیار- نمادها خالی گذاشته شد و از شرکت‌کنندگان خواسته شد تا خود را در موقعیت مکالمه با یک روس فرض کرده و اولین کلمه‌ای را که به‌ذهن‌شان می‌رسد در جای خالی بگذارند. به شرکت‌کنندگان این امکان داده شده که در صورت عدم فهم معانی کلمات روسی، معنای آن‌ها را پرسند و حتی اگر معادل روسی معیار- نماد انتخابی را ندانستند، معادل فارسی آن را در جای خالی قرار دهند. محدودیتی برای تعداد معیارهای انتخابی وجود نداشت.

۱. اشاره به آیین اعتراف به گناه نزد کشیشان در کلیسا

۲. لازم به یادآوری است که در زبان فارسی گروه واژه توصیفی «انگار روح/ جن، ... دیده است» کاربرد دارد، اما در فرهنگ‌های امثال درج نشده است که این خود گواه پیدایش این گروه واژه در زمان نه چندان دور است که به تدریج وارد گفتار گویشوران شده است و قابلیت تبدیل به یک پایدار مقایسه‌ای را دارد.

نمونه فرم آزمون:

волосы белые как..., глаза узкие как..., красивый как...., худой как..., высокий как...., похожий как..., у него сердце бьёт как..., зрение острое как..., дрожать (от страха, волнения, холода, ...) как..., голодный как....., лицо бледное(из-за болезни или страха) как...,

۴- تحلیل نتایج آزمون

در نتیجه این آزمون ۶۸۷ پاسخ به دست آمد. تحلیل کمی و کیفی داده‌های به دست آمده آزمون به این صورت است:

۰ ۲۳۲ مورد به نمونه‌هایی تعلق داشتند که شرکت‌کنندگان به دلیل عدم آشنایی با پایدار مقایسه‌ای زبان روسی، قادر به انتخاب معیار-نماد مناسب نبوده‌اند (یعنی سؤالات بدون پاسخ). در مورد دو پایدار مقایسه‌ای «невнятная речь как...» و «намеком схн گفتمن مانند...»، یکنواخت سخن گفتمن مانند...» که در زبان روسی دارای چندین معیار-نمادند، هیچ‌یک از شرکت‌کنندگان قادر به انتخاب هیچ معیاری نبوده‌اند. از آنجاکه در زبان فارسی برای این مفاهیم هیچ معادلی در میان پایدارهای مقایسه‌ای وجود ندارد، مشاهده این نتیجه محتمل بود. پایدارهای مقایسه‌ای: «бранить как...»، «насира گفتمن مانند...»، «уделять особое внимание на кого-л. как...»، «некультурное и молчаливый как...»، «скоту گرفتن مانند...»، «небрежное поведение как...»، «небрежное поведение как...»، «فرهنگ‌یابی ادب بودن مانند...» نیز وضعیت تالان‌دازهای مشابه داشتند.

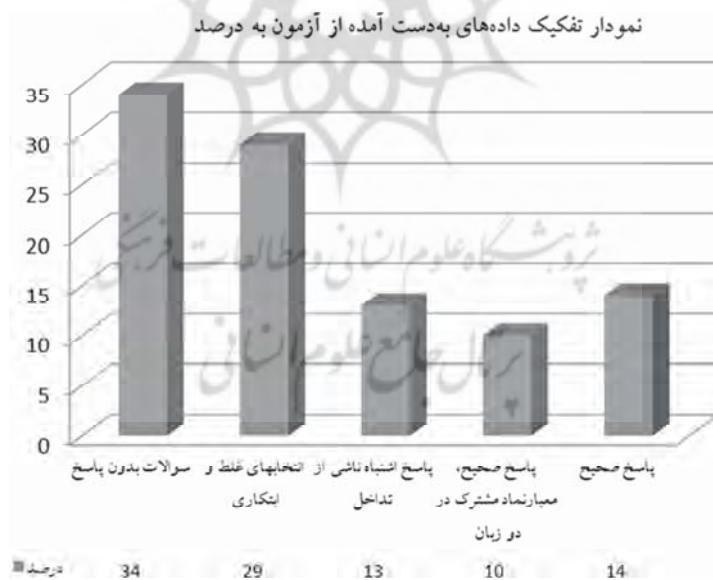
۰ ۱۹۶ مورد به نمونه‌هایی تعلق داشتند که شرکت‌کنندگان به ابتکار خود معیارهایی را انتخاب کرده‌اند و واژگان انتخابی حتی در میان امثال زبان فارسی هم معیار-نماد به شمار نمی‌آیند. برای نمونه: صدای بلند مثل رعد و برق/شیر/هوای پیما؛ سریع سخن گفتمن مانند طوطی/بلبل؛ بی حرکت ایستادن مانند درخت؛ پاک و بی‌گناه مانند آب؛ دانا مثل جعل؛ سرد و بی روح مثل دیوار؛ عبوس مثل شب؛ گرسنه مثل آفریقا ییها و غیره. در حقیقت منشأ انتخاب این معیارها فقط تجربه و احساس شخصی شرکت‌کنندگان در آزمون بوده است. این مورد و مورد پیشین تداخل زبانی-فرهنگی‌ای بودند که به دلیل فقدان کامل مفاهیم زبانی-فرهنگی متناظر با نمونه

روسی در زبان فارسی رخداده‌اند.

- ۸۸ مورد به نمونه‌هایی تعلق داشتند که شرکت‌کنندگان معیار نادرست را انتخاب کرده‌اند. این‌ها همان مواردیند که تداخل زبانی- فرهنگی ناشی از همپوشانی مفاهیم رخداده است. برای مثال؛ استفاده از معیار-نماد خر برای توصیف سماجت، سگ برای ترسو بودن، گاو برای بی‌فرهنگی و پرخوری، ابر بهاری برای گریستان، باد برای حرکت سریع، بید برای لرزیدن، دو سبب برای شباخت داشتن دو نفر، ماه برای زیبایی و غیره. همه این موارد مربوط به آن دسته از پایدارهای مقایسه‌ایند که در آن‌ها یک موضوع یکسان در هر دو زبان مورد مقایسه و ارزیابی قرار گرفته است، اما این ارزیابی با انتخاب معیار-نمادهای متفاوتی همراه بوده است. از موارد جالب در میان این خطاهای همپوشانی و انتخاب معیار در گروه‌واژه‌های *хорошо знать кого-л.* "как пять палацев" کسی را خوب شناختن مثل پنج انگشت دست" *похожий как две капли воды* "شباخت داشتن مانند دو قطره آب" است. در مورد پایدار مقایسه‌ای اول، بیشتر شرکت‌کنندگان معیار- نماد «مثل کف دست» را انتخاب کرده بودند. در فرهنگ‌های امثال زبان فارسی در توضیح این معیار-نماد این طور آمده است که این معیار- نماد در معنای خوب شناختن مکان بکار می‌رود (نه خوب شناختن افراد). حال آنکه در گفتار گویشوران زبان فارسی استفاده از عبارت «من فلانی را مثل کف دست می‌شناسم» بسیار شایع است و این خود گواه دیگری از فرایند پویای ساخت پایدارهای مقایسه‌ای جدید و اضافه شدن آن‌ها به گنجینه امثال زبان است. در مورد دوم، پایدار مقایسه‌ای زبان روسی از موارد آسانی است که در متون درسی دوره کارشناسی، به‌ویژه درس اصطلاحات و تعبیرات آموزش داده می‌شود؛ با این حال، بازهم به‌دلیل شباخت زیاد نمونه روسی به نمونه متناظر آن در زبان فارسی، تعداد زیادی از شرکت‌کنندگان به‌اشتباه از معیار «مثل دو سبب» استفاده کرده‌اند که آمیزه‌ای است از دو معیار- نماد فارسی و روسی (مقایسه کنید با: مثل سببی که از وسط دونیم شده باشد و نمونه روسی مثل دو قطره آب).
- در ۱۷۱ مورد معیار- نمادهای صحیح انتخاب شده‌اند. در این میان ۷۳ مورد جزو پایدارهای مقایسه‌ای بوده‌اند که در هر دو زبان یکسانند (تفاوت‌های سبکی نادیده گرفته شده است). نمونه‌هایی چون: انگار زبانش را قورت داده است، کلام برنده و

نیش‌دار مانند مار، مثل موش ترسو، شجاع مثل شیر، مثل خروس‌جنگی، بی‌حرکت مثل مرده، لاگر مثل اسکلت، مثل گرگ گرسنه، سخت‌کوش مثل مورچه، مکار مثل رویاه و غیره از این قبیل‌اند. نگاه دقیق‌تر به‌این معیار-نمادها نشان می‌دهد که اغلب آن‌ها حالتی جهانی دارند و رنگ قومی خاصی ندارند. اما در ۹۸ مورد شرکت‌کنندگان قادر بوده‌اند با آگاهی از پایدارهای مقایسه‌ای مربوطه، معیار-نمادهای خاص زبان روسی را انتخاب کنند. به عبارت دیگر به‌رنگ قومی این معیارها واقع بوده و انتخاب آن‌ها از روی دانش فرهنگی-زبانی صورت گرفته است. نمونه‌هایی چون: *злой как рыбa: молчаливый как рыба* "ساکت مثل ماهی"، *злой как дикарь некультурный как дикарь* "بدجنس مثل سگ هار"، *цепной пёс* "بی‌فرهنگ مثل حیوان وحشی"، *неуклюжий как медведь* "دست و پاچلفتی مثل خرس"، *тупой как дуб/ как баран* "احمق مثل گوسفند/ درخت بلوط" و غیره از این قبیل‌اند.

نتایج داده‌های به‌دست آمده به‌درصد را می‌توان در نمودار زیر مشاهده کرد:

به‌نظر می‌رسد میزان موفقیت دهدرصدی در انتخاب صحیح معیار-نمادهایی که رنگ ملی

داشته‌اند، برای دانشجویان در این مقطع تحصیلی نتیجه مطلوبی به شمار نمی‌آید. دلیل این امر تنها متوجه آموزش زبان روسی در ایران نیست، در زبان روسی برای بررسی «پایدارهای مقایسه‌ای» منابع بسیار زیادی وجود دارد: فرهنگ‌های متعدد در این گستره تدوین شده‌اند و جنبه‌های مختلف سبک‌شناسی، آموزشی، زبان‌شناسی، فرهنگ‌شناسی و غیره این واحدهای زبانی بارها توسط محققان موردنظر بررسی و مطالعه قرار گرفته‌اند در حالی که در زبان فارسی این واحدهای زبانی علیرغم اهمیت فرهنگی و کاربردی‌شان مورد بی‌مهری محققان قرار گرفته‌اند و تنها منبع بررسی آن‌ها در فرهنگ‌های امثال، مدخل‌هایی است که با سروژه «مثل» آغاز می‌شوند. بیشترین تعداد پایدار مقایسه‌ای زبان فارسی که تاکنون در فرهنگ امثال درج شده، ۳۷۴ مدخل است (ذوالفقاری، حسن، ۱۳۹۲)، در حالی که فرهنگ پایدارهای مقایسه‌ای موکینکو مشتمل بر ۱۱۰۰۰ مدخل است (موکینکو و.م.، ۲۰۰۸). وجود ۲۹٪ پاسخ ابتکاری می‌تواند نشان‌دهنده این نکته باشد که شرکت‌کنندگان تصویری نسبت به ماهیت پایدار و مثل‌گونه این واحدهای زبانی نداشته‌اند. معرفی اهمیت این واحدهای زبانی که کاربرد آن‌ها در گفتار گویشوران بسیار زیاد است و استفاده از آن‌ها در چارچوب متون درسی بطورقطع در آشنایی دانشجویان با تصویر زبانی جهانی گویشوران روس و درک درست از گفتار و متون روسی و غلبه بر تداخل فرهنگی- زبانی کارامد خواهد بود.

۵- نتیجه‌گیری

نکته کلیدی در تدریس زبان خارجی، آموزش ارتباط صحیح بین زبان و فرهنگ است. ذهنیت ملی گرایانه، آداب و رسوم، بایدها و نبایدهای اجتماعی، عقاید مذهبی، شیوه‌های فکری متفاوتی که تصاویر جهانی زبانی میان ملل مختلف را شکل می‌دهند به طور اجتناب‌ناپذیری با زبان گره‌خورده‌اند. پایدارهای مقایسه‌ای از جمله واحدهای زبانی نشان‌دار شده فرهنگی‌اند که در درجه اول از طریق انتخاب معیار- نمادها و در درجه دوم با انتخاب مبانی متفاوت مقایسه‌ای به عنوان رمزینه‌های فرهنگی عمل می‌کنند. در این مقاله نشان‌داده شد آشنایی اندک دانشجویان زبان روسی با این واحدهای زبانی تا چه اندازه بر بروز تداخل فرهنگی- زبانی در این زمینه اثرگذار است. بنابراین، به نظر می‌رسد توجه به نکاتی چون ایجاد حساسیت بینافرهنگی از طریق مقایسه این واحدهای زبانی در کلاس‌های درس (به‌ویژه درس اصطلاحات و تعبیرات) با واحدهای متناظر آن‌ها در زبان فارسی، تمرکز نسبی بر آن‌ها، معرفی منابع، ارائه مثال از طریق متون و گفتگوهای دربردارنده این واحدهای زبانی و بحث و

توضیح پیرامون بعد فرهنگی معیار-نمادها کمک می‌کند تا در آینده زبان‌آموزان تصویر شفاف‌تری نسبت به این واحدهای زبانی داشته باشند و به این ترتیب میزان تداخل فرهنگی-زبانی کاهش و موفقیت در درک پیام‌های حاوی این عناصر زبانی افزایش یابد.

۶- منابع

- ابراهیم‌شریفی، شلیر، بررسی جنبه‌های فرهنگی مقایسات پایدار در زبان‌های روسی و فارسی: با محوریت انسان، پایاننامه دکتری، دانشگاه تهران، ۱۳۹۵.
- ذوق‌القاری، حسن، فرهنگ بزرگ ضرب المثل‌های فارسی، تهران: نشر علم، ۱۳۹۲.
- Алефиренко Н. Ф. *Лингвокультурология. Ценностно-смысловое пространство языка: учебное пособие*, М.: Флинта, Наука, 2010.-224С.
- Бердичевский А. Л., Гиниатуллин И. А., Лысакова И. П., Пассов Е. И. *Методика межкультурного образования средствами русского языка как иностранного : кн. для преподавателя / под ред. проф. А. Л. Бердичевского*. М. : Русский язык, 2011.
- Воробьев В.В. *Лингвокультурология (теория и методы): Моноография*, М.: РУДН, 1997. 331 с.
- Грушевицкая Т.Г., Попков В.Д., Садохин А.П. *Основы межкультурной коммуникации: Учебник для вузов /Под ред. А.П. Садохина.* - М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. - 352 с.
- Красных В. В.*Этнопсихолингвистика и лингвокультурология*. М., 2001, с. 232.
- Лингвистический энциклопедический словарь[Электронный ресурс]: коллектив авторов; гл. ред. В. Н. Ярцева , 1990.- URL: <http://dic.academic.ru/dic.nsf/ruwiki/1312351>
- Мокиенко В.М., Никитина Т.Г., *Большой словарь русских народных сравнений/ под общей редакцией В.М. Мокиенко*, М.: ЗАО« ОЛМА Медиа Групп», 2008. 800с.
- Огольцов В.М., *Словарь устойчивых сравнений русского языка (синонимо-антономический)*, М.: ООО«Русские словари»: «ООО Издательство Астрель»: ООО«Издательство АСТ», 2001. 800с.
- Полуяхтова С.В. *Феномен интерференция в иноязычной профессиональной межкультурной коммуникации// Педагогическое образование в России. Вып. № 1. 2012. С. 108-111.*

Ройзензон Л.И., Ройзензон С.И. *Некоторые соображения о сравнительном изучении фразеологии (на материале устойчивых компаративных оборотов восточных языков)* // Вопросы фразеологии и грамматического строя языков. Ташкент, 1967. С. 110- 114.

Тимачев П.В. *Лингвокультурная интерференция как коммуникативная помеха: на материале английского языка*. Автореф. дисс. ... кан. филол. наук. Волгоград, 2005.

Шаховский В. И. *Литературный интекст как ключ к культурной памяти российского социума (на материале публикаций А. Минина)* // Политическая лингвистика. Екатеринбург. 2008. Вып. 2 (25). С. 115-125.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی